

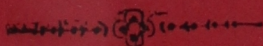
ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΗΜΕΡΩΝ ΛΙΧΜΑΛΟΣΙΑ

ΚΑΙ

ΣΥΜΒΙΩΣΙΣ ΜΕΤΑ ΛΗΣΤΩΝ

ΥΠΟ

ΗΡΚΟΛΑΝΟΥ ΒΡΕΙΤΑΝ

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΑΘΗΝΑ»

ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΚΑΟΥ

1879.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΟΝΙΤΣΑΣ
ΑΡ. ΕΙΣΑΓΟΓΗΣ 47899
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΟΓΗΣ 1-8-01
ΤΑΞΙΝ. ΑΡΙΘΜ.

ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΗΜΕΡΩΝ ΛΙΧΜΑΛΟΣΙΑ

ΚΑΙ

ΣΥΜΒΙΩΣΙΣ ΜΕΤΑ ΛΗΣΤΩΝ

ΓΙΟ

ΗΡΕΘΑΔΟΥ ΒΡΕΤΙΑΣ

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΑΘΙΝΑ»

ΔΡΑΣΕΝΙΟΥ ΚΑΟΥ

1879.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Ἡ λεπτομερὴς ἀφήγησις τῶν κατὰ τὴν αἰχμαλωσίαν μου κατέστη γενικὴ τῶν φίλων καὶ πατριωτῶν ἀπαίτησις· οὐδαμῶς δὲ ἄλλως ἠδυνάμην ἵνα εὐχαριστήσω τὴν δικαίαν αὐτῶν περιέργειαν ἢ παραδίδων εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν ἀκριβῆ ἐξιστόρησιν τῶν δεινῶν μου. Πρὶν ὅμως προβῶ εἰς τοῦτο ἐσκέφθην μήπως ἢ ἔκδοσις τοιοῦτου φυλλαδίου ἤθελε βλάψει κατὰ τι τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος μου, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην ἵνα εὕρω τὸν λόγον ἔπω· πεισθῶ περὶ τούτου, ἐξεναντίας ἔχω τὴν ἰδέαν ὅτι ὠφέλεια μᾶλλον ἢ βλάβη δύναται νὰ προκύψῃ. Εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ληστῶν καὶ ὁ δολισμὸς αὐτῶν ὧ· καὶ ἡ ὥρεια νύξ ἦν οὕτοι ἐξελέξαντο πρὸς ἐπιθέσειν ἐν τοιαύτῃ κωμοπόλει, τὸ κατόρθωμα αὐτῶν ἀναιμάκτως· καὶ τὸ ἀδιαφιλονεικῆτον τῆς ἀποχωρήσεως, ἅπερ δὲν θὰ συνέβαινον εἰς χωρία τινὰ ποσοστὴν εὐχερῶς, ταῦτα πάντα εἶναι, λέγω, ἀληθές ὅτι παράγουσι δυσάρεστον ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐξῴ, οἴγουσαν τὴν φιλοτιμίαν τῶν συμπολιτῶν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς δυναμένους νὰ σχηματίσωσι τοιαύτην τινα ἐντύπωσιν κατὰ τῶν συμπολιτῶν μου προλαμβάνω νὰ παρατηρήσω ὁ ἴδιος, ὅτι τὸ πρωτοφανές καὶ πρωτάκουστον ἐν Κονίτῃ τῶν διαδραματισθέντων, τὸ αἰφνίδιον τῆς ἐπιθέσεως· καὶ δ' ἐκ ταύτης σάλο· ἐνέσπειρεν εἰκότως εἰς πάντας φρίκην καὶ τρόμον, οὐδὲ ἠδύναντο νὰ διακρίνωσιν ἐγκαίρως ποῦ ὁ κίνδυνος ἔγκειται, ἢ δὲ κατάληψις τῶν ἐπικαιροτέρων θέσεων ὑπὸ τῶν ληστῶν ἠδύνατο, ἴσως, ἐν περιπτώσει ἐξεγέρσεως τῶν συμπολιτῶν μου, ὠφελούσης ἀληθῶς ἐρῆς τὰ μάλα, νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τινα τὸν ὄλεθρον, καὶ τοιαύτην αὐταπάρνησιν καὶ οὐσίαν ὑπὲρ ἑαυτοῦ δὲν δύναται τις ν' ἀπαιτήσῃ ἑπομένως πάντα τὰ τῆς αἰχμαλωσίας μου εἶναι τοῖς πολλοῖς γνωστά, ὥστε ἡ λεπτομερὴς περιγραφή τοῦ τρόπου τῆς ἐλεύσεως καὶ ἐπιθέσεως τῶν ληστῶν, τῆς διαρπύγῃς τῆς οἰκίας μου καὶ τῆς εἰς αἰχμαλωσίαν ἀπαγωγῆς, τῶν τρόπων αὐτῶν καὶ τῆς διαγωγῆς των πρὸς ἐμὲ ἐν συνόλῳ, τῶν τόπων ἐν οἷς ἐκλάσσετε μὲ ἐκράτουν, τῆς τροφῆς ἢ μοῖ ἐχορή-

γουν, τοῦ τρόπου καθ' ἃν ὀδοιπόρουν καὶ τῶν συνδιαλέξεων αἱ
ἐκάστοτε ἔκαμνον, χωρὶς νὰ βλάψῃ τι, ἐνῶ ἤθελον εὐχαριστήσῃ
τὴν περιέργειαν τῶν φίλων ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ καὶ ὠφέλιμος κα-
τά τι, διότι ἀποδεικνύεται ἐξ αὐτῆς ὅτι λησταὶ ἐκ συστήματος
δὲν ὑπάρχουσι παρ' ἡμῶν, βλέπουσιν οἱ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως, ὀ-
ποιῶνς τόπους διημερεύσεως ἐκλέγουσιν οἱ λησταὶ καὶ τίνι τρό-
πῳ δύνανται νὰ προσβληθῶσι καὶ ἐπὶ τέλους βεβαιούται ὅτι καὶ
ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ λησταί, τοῦ κηρύσσοντος πόλεμον κατὰ τῆς
κοινωνίας καὶ θεωρουμένου σκληροτέρους καὶ αὐτῶν τῶν τί-
γρων καὶ διωκομένους μέχρι θανάτου, δὲν ἐξέλιπεν ὁ φόβος τοῦ
Θεοῦ καὶ τὸ αἶσθημα τῆς φιλανθρωπίας.

Ὅπως σκεπτόμενος δὲν εἰδίπασα νὰ προβῶ εἰς τὴν ἐκδοσιν
τοῦ φυλλαδίου τούτου, δι' οὗ λεπτομερῶς καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀκρι-
βείᾳ, ὡς συνέβηκεν ἐκ' ὁρῆς μέχρι τέλους, ἀναγγεῖται τὰ κα-
θηκόντα ἐπισημῶς τῶν φίλων ἀναγγεῖται ἢ γ
περὶ αὐτοῦ καὶ γρηγορῶς λάθη ἔτιν' ὡς ἐκ τῶν δυνάμεων μου
δὲν προείδον, καὶ ἂν δὲν δύναμαι νὰ κρατῶ αὐτοῦ ἐνήμερος
πάντοτε γεωγραφικῶς τῆς ἐκάστοτε διευθύνσεως τῶν ληστῶν
καὶ τῆς ὀνομασίας τῶν ἐκασταχοῦ θέσεων ἐν αἷς διηρχόμεθα ἢ
διημερεύομεν, διότι πάντοτε σχεδὸν ἐν νυκτὶ διαπερδίντες μέρη
ἄγνωστα καὶ εἰς δάση καὶ ὄρη βυθίζοντες, ἠγνόουν ἐντελῶς καὶ
τὴν διεύθυνσιν καὶ τὰς θέσεις, οὐδὲ μοι ἐπετρέπετο νὰ ἐρευνησῶ
τοῦτο, ἢ μάθω τὴν ὀνομασίαν τῶν τόπων τῆς διημερεύσεως.

Ἐγγραφον ἐν Κονίτῃ τῇ 29 Αὐγούστου 1878.

Νικόλαος Κ. Βεκλάρης.

Η ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ ΜΟΥ.

• Μοίρα δέ τοι θυητοῖσι κακὰ φέροι
• ἢ δὲ καὶ ἐσθλά· δῶρα δ' ἄφροντα
• Θεῶν γίνεται ἀθανάτων. » (Σίλων).

28 Ἰουνίου.

Προτιθέμενος νὰ περιγράψω τὰ κατὰ τὴν αἰχμαλωσίαν μου ἐπικαλούμαι τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου· ἐὰν δὲ ἡ ἀνάγνωσις τῆς περιγραφῆς ταύτης οὐδεμίαν ἐπιφέρει γενικωτέραν ὠφέλειαν, δὲν θέλω δυσχεραστῆθῃ, διότι ἔγραψα χάριν τῶν φίλων αἰτούντων λεπτομερῆ ἀφήγασιν τῶν παθημάτων μου· ἂν δὲ ἐξαιρέτῃ τὸ αἶσθημα τινῶν κατὰ τῶν μὴ ἐπιτελεσάντων ἢ παριδόντων τὸ καθῆκον αὐτῶν, θέλω γαρῆ μᾶλλον διὰ τοῦτο, ὡς ἐπισπῶν τὴν προσοχὴν ἐπὶ ἀντικειμένου, ὅπερ τὰ μάλα ἐνδιαφέρει τοὺς φίλους τῆς τέξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας. *Ῥογομαι ἀντίως εἰς τὴν ὑπόθεσιν.*

Ἡ ἀπὸ παραμένει τῶν ληπτῶν ἀποστέλλεται.

Ὁ καιρὸς ἦτο σπὸ πρώτης εὐδίας καὶ θερμῆς, ἀναλόγως τῆς ὥρας ταύτης τοῦ ἔτους. Κατῆλθον δὲ εἰς τὴν ἀγορὰν τὴν ὠρισμένην ὥραν καὶ τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας ἐδαπάνησα ἐν τῷ καταστήματι, εἰς τὸ ἔργον μου ἀσχολούμενος, περὶ δὲ τὴν ὀγδόην Μ. Μ. τουρκιστί, ἀφ' οὗ ἐφρόντισα διὰ τὰ χρειώδη τῆς ἐορτῆς τοῦ ἀπόντος πενθεροῦ μου Πέιρου Βέργου, ὅπως τὴν ἐπιούσαν συναορτάσω μετὰ τῆς συζύγου μου ἐν τοῖς πενθερικοῖς, ὡς παρ' ἡμῶν ἔθος, ἀνῆλθον βραδύτερον εἰς τὸ χουκιμέτι ἐπανειλημμένως, χάριν διαφόρων ὑποθέσεων μου· καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ ἡμερῶν πλεῖστα διεδίδοντο ὡς ἀληθῆ περι ληπτῶν ἀναφαινομένων κύκλω τῆς πόλεως ἡμῶν, αἱ δὲ ὑπόνοιαι ἐκ τούτων ἐπηύξανον ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ, δὲν ἐνόμισα ἄσκοπον μετὰ τὴν δεικπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων, νὰ ἰρευνησῶ ὅπως ζαπτιέδες ὑπῆρχον κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην, καὶ ὑπὲρ τοὺς εἴκοσιν ἀριθμήσας, εἶπον κατ' ἐμαυτὸν «ἀρκετοὶ εἶναι, ὅα κοιμηθῶμεν ἡσυχᾶ τὴν νύκτα ταύτην.» Μετ' οὗ πολὺ κατῆλθον ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸ τελευταῖον, ἐνῷ ἦτο σχεδὸν ἑνδεκάτη καὶ ἐν τῷ καταστήματι προσελθὼν ὁ συγγενῆς μου

Θεοδόσιος Μ. Βεκλάρης ἀνεκοίνωσε ὅτι ὁ ἑξαδελφός μου Γεωργίος Π. Βεκλάρης πάνυ προύρωσεν πέραν ταύτην ἀπῆλθε τοῦ καταστήματός του, καὶ ἐπειδὴ τοῦτο ἐφάνη σχεῖν ἔχον μὲ τὴν ἐσκευασμένην ἔλευσιν τοῦ φίλου του Γεωργίου Ῥούση, ἐκ Λασκουβίκου, ἐτεκμαίρετο ὅτι μεγάλη ἦτον ὑποψία κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκεῖνην, καὶ με προέτρεψεν ὅπως λάβω μέτρα κατάλληλα πρὸς ἀσφάλειαν. Ἐγὼ παρετήρησα ὅτι ὅσον διὰ τὴν ὑποψίαν πράγματι ὑπάρχει πρὸ ἡμερῶν, ἀλλ' ὅτι ὁ Γ. Ῥούσης γινώσκει τί πλέον, τοῦτο μοὶ φαίνεται ὅπως ἀπίθανον, καθόσον δις τὸν εἶδον πρὸ μικροῦ καὶ ὠμίλησα μάλιστα καὶ, περὶ ληστῶν ἢ περὶ τίνος τοιαύτης ὑπονοίας, οὐδὲν εἶπέ μοι, ἄλλως δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἑξαδελφόν μου ἀπήντησα, ὥστε καὶ ταῦτα, ἐκ τῶ συνήθων, δὲν μὲ πτωσοῦσιν. Οὕτως ἀντεπαρητήρησα τῷ Θεοδοσίῳ, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἄλλως εἶχε καὶ εἶχε πολὺ δίκαιον ὁ συγγενής μου. Ἐν τούτοις ἀπεχωρίσθημεν, καὶ εἶ καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα οὐδένα διέτρεχον κίνδυνον, προκίσημά τι ἀπαίσιον ἐπέβη τὴν καρδίαν μου, διὸ καὶ ἐν τῇ φαινομένῃ ἀταραξίᾳ μου ἐζήτησα ἵνα ἴδω ἔτι ἀπαξ τὸν Γεωργίον Ῥούσην, ὅπως σαφῶς τὸν ἐρωτήσω, ἀλλὰ δὲν τὸν συνήντησα τὸ τελευταῖον δυστυχῶς. Περὶ τὴν δωδεκάτην ἀπήντησα τὸν φίλον μου Χουρλίν-μπεήν, εἰς τοῦ Χρυσοχοῦ, καὶ τεθέντος μοι κατ' αἰτησίαν μου καὶ διαταγῆν αὐτοῦ ῥακυβολίου, ἀφοῦ ἐκένωσα τοῦτο, ἀνεχώρησα διὰ τὴν οἰκίαν, ἐνῶ ἤδη ἦτο δωδεκάτη καὶ πρὶν ἢ ἐξέλθω τῆς ἀγορᾶς ἀπήντησα ἕτερον φίλον, τὸν Δημήτριον Ἰγουμενίδην καὶ τοῦ λόγου ὄντος περὶ ληστῶν, ἐνῶ ἀντηρόμεθα βραδείως, ὄντες ἤδη πλησίου τῆς οἰκίας μου, σὺν τοῖς ἄλλοις περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐνθυμοῦμαι ὡς τελευταίους λόγους τοῦ φίλου τούτου, ὅτι ἐν περιπτώσει ληστρικῆς ἐπιθέσεως, πρώτη φροντίς δέον νὰ ληφθῇ περὶ τῆς οἰκογενείας, ὅπως ἀπομακρυνθῇ μὲ ἐκαλονύκτισσε δὲ ὡς συνήθως, ἐγὼ δὲ προσέθηκα καὶ τὸ «αὔριον μὲ ὑγείαν.» Τὴν τελευταίαν ταύτην εὐχὴν ὁ φίλος μου, ἄλλως ἐκλαθὼν, μὴ ἀπήντησεν ἀφελῶς. «Ναί! ἀλλ' εἰς ἡμᾶς ἢ αὔριον δὲν διαφέρει τῆς σήμερον, καὶ σήμερον Πάσχα! δὲν ἔχει οὕτω;» δὲν ἀπήντησα, ἢ εὐχῆ ὅμως αὕτη ὑπ' ἄλλην ἔνοιαν ἐξέφυγε τῶν χειλέων μου, διότι μοὶ ἐφαίνετο κάπως διάφορος ἢ νῦν ἐκεῖνη.

Ἦτον ἤδη ἡμισεῖα τῆς νυκτὸς ὅτε ἔρθεσα εἰς τὴν αὐλαίαν, ἐν ᾗ ἡ μήτηρ μετὰ τῆς συζύγου μου καὶ τινῶν τῆς γειτονίας γυναικῶν καθήμενοι κατὰ τὸ σὺνήθες συνδιελέγοντο, ἐπέπληξα δὲ αὐτάς, διότι μέχρι τῆς ὥρας ταύτης τερῶσιν ἀνοικτάς τὰ θύρας καὶ ἐκτίθενται εἰς τὸν δρόμον ἐνῶ ὑπάρχει τοσαύτη ὑποψία,

οὕτω δὲ εἰρήλομεν ἅποι' ἔχουσ' ὁ λόγος πάντοτε περιστρέφεται εἰς τοὺς ληττάς· καθότι πολλοὶ τῶν κατοίκων ἐργαζόμενοι εἰς τὰς ἡμισείαν μόλις ὥραν ἀπεχούσας ἀμπέλους, ὁμολόγησαν ὅτι εἶδον ληστὰς κρυπτομένους ἐκεῖσε καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ἐργασιῶν καὶ λοιπῶν εἶχε διαδοθῆ ἀνά τὴν πόλιν ἅπασαν, κατὰ δὲ τὴν ἐσπέραν ἐκεῖνην ἀπετέλει τὸ κύριον ἀντικείμενον τῆς γυναικείας συναναστροφῆς· πιστεύω δὲ ὅτι πᾶν ὀλίγοι, ἴσως δὲ καὶ μόνος ἐγὼ, ἠγγύουν μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης τὰς νεωτέρας περὶ ληστῶν εἰδήσεις.

Εἶναι ἤδη νύξ, ἀλλ' ἡ ὥρᾴ Σελήνη ἐγκαίρως ἐκ τοῦ ὑπερκειμένου καταφύτου ὄρους προκύψασα ἤρξατο ἀναβαίνουσα τὸν γλαυκὸν οὐρανὸν διὰ διαφανοῦς λευκοῦ πέπλου καλύπτουσα αὐτὸν καὶ καθ' ὅλην τὴν φύσιν τὸ ἱλαρὸν αὐτῆς φῶς διαχέουσα. Ἀπεκδυθεὶς τὰ ἡμερινὰ ἐνδύματά μου καὶ ἐλαφρὸν νυκτικὸν περιβαλόμενος ἐξηπλώθην ἐπὶ ἀκινήτου ἀνακλιντροῦ ἀποβλέπων πρὸς τὸ ἀργυροῦν τῆς Σελήνης φέγγος μᾶλλον ἤσυχος, διότι ἐνόμιζον ὅτι τοῦτο μόνον τοῦς ἔρωτας ἐξυπηρετεῖ, ἡ δὲ ἀργυρᾷ Πανσέληνος ἐξάπτουσα τὰ εὐγενῆ, ἐκεῖνα αἰσθήματα καὶ ζωογονοῦσα ἐξηντλημένας καρδίας· κρύπτει τὸ πρόσωπόν της ἀπὸ πραγματικᾶς σκηνᾶς καὶ βύβει τὰ ὄτα εἰς τοὺς ὄρκους τῶν ληστῶν. Εἶχεν ἤδη σῆμάνει ἡ πρώτη τῆς νυκτὸς ὅτε ὁ ἀνεμῶς μου ἠπμῆτριος ἐκρούε τὴν αὐλαίαν, ἐνεθυμήθην ὅτι εἰχόν τι παραγγείλει αὐτῷ, ἀπερχόμενος τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἡ ἐμφάνισίς του διττῶς μὲ πύχαριστάς, τὸ μὲν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς, ὅπερ ἐδήλου ἡ ἔλευσίς του, τὸ δὲ διότι ἡ παρουσία του καὶ ἡ διαμονὴ παρ' ἐμοὶ τὴν ἐσπέραν ταύτην μοι ἔδιδε πλεῖον θάρρος. Μετὰ τὸ δεῖπνον ἤμην μᾶλλον εὐθυμος καὶ ζωηρὸς, συνδιελεγόμεθα περὶ διαφόρων. Ἦτο δύο καὶ ἡμίσεια ὅτε ἀπεσύρθη εἰς τὸν κοιτῶνα, ἔλαβον βιβλίον καὶ κατακλίθην ρεμβόμενος τὸ πλεῖστον ἡ ἀναγινώσκων, αἱ δὲ ἀκτίνες τῆς Σελήνης διερχόμεναι διὰ τῶν ὕλων τῶν παραθύρων πρὶν ἢ καταπέσωσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἡ θλασθῶσιν ἐπὶ τινος γωνίας τοῦ δωματίου, ἐξουδετεροῦντο ἢ κατεπίνοντο ὑπὸ τοῦ ζωηροῦ τῆς λυχνίας φωτός. Οὔτε ἤχος τις οὔτε θόρυβος δὲν ἐπρόδιδεν εἰς τὰ περίξ τὴν παρουσίαν ψυχῆς ζώσης· καὶ αὕτη ἡ λεπτὴ ἐσπερινὴ αὔρα εἶχε σιγήσει τὰ δὲ φύλλα ὡσεὶ ἐξηντλημένα ὑπὸ τὸ ἕλαφρὸν αὐτῶν βᾶρος ἔκειντο ἀκίνητα διαβρεχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτός τῆς Σελήνης. Τί νεκρικὴ ὄντως σιγὴ! εἶπον κατ' ἐμαυτὸν, ἐνῶ ἔστρεφον πρὸς ἐτέραν σελίδα καὶ ἠτένισα εἰς τὸ παράθυρον, ὅτε ἀκτις ἀσθενῆς στιγμιαίου φωτός, δίκην ἀσοαπῆς, προσέβαλε τὸ βλέμμα μου καὶ ἰδοὺ κρό-

τος ὄπλου μόνον καὶ ἐπ' αὐτὸν ἕνα μίξ βραχδατο; πυροβολισμός. Ἐγειρόμεθα πάντες ἐντρομοὶ καὶ πλησιάζομεν εἰς τὰ παράθυρα, ἢ θύλα, ἂν ἐξήγειρεν ἢ προηγηθεῖσα γερικὴ σιγὴ ἐξεργάγη εἰς τὸ μόλις πεντήκοντα ἀπέχον τῆς οἰκίας μου βήματα «παλαιχώριον» (πλατεῖαν κατὰ τὴν βορείαν ἄκρην τῆς ἀγορᾶς;) καὶ παρὰ τὴν κατέμπροσθεν τῆς οἰκίας μου καὶ κατὰ τὰ πλάγια δὸδὸν ἐξήμεσον ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων ἐξήκοντα περίπου ἀνθρωπόμορφα τέρατα, ὡς σκιὰ δαιμόνων διερχόμενα ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν τῆ; Σελήνης; φῶς κραυγάζοντα φρικωδῶς καὶ ἀπαισίως καὶ συνεχῶς πυροβολοῦντα κατὰ πάσης διευσθύνσεως, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τῶν παραθύρων, ὧν αἱ θραυόμεναι ὕλοι ἀπετέλουν ἀσθενές τι ἀπὸ κῆρυκα τοῦ κρότου τῶν πυροβόλων καὶ τοῦ ὄρυμαγθοῦ τῶν πυροβολούτων, ἐνῶ συγχρόνως τρεῖς βαρβάρτοι πελέκει ἐν ρυθμῷ καταφέροντο κατὰ τῆς αὐλαίας πρὸς διαρρήξιν αὐτῆς.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει οὐδεὶς βεβαίως γινώσκων τὸν χαρακτῆρά μου, τὴν ἀπειρίαν καὶ ἀδυναμίαν, ἤθελε πιστεύσει, οὔτε καὶ ἐγὼ αὐτὸς, ὅτι θὰ ἠδυνάμην ν' ἀλλάξω βῆμα, καὶ ἀληθῶς ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἔμεινα ἐμβρόντητος καὶ ἀκίνητος ὡς ἄγαλμα ἠθιάνθην ἀνερχόμενον ὄλον μου τὸ αἶμα εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ἰδρῶς παγετώδης διεχύθη καθ' ὄλον τὸ σῶμά μου πρὸς στιγμὴν δὲν ἔξω... ἀλλ' ἀμέσως συνῆλθον. ἢ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πίεσις ἐξησθένησε καὶ τὸ αἶμα ἤρξατο ῥέον εἰς τὰς φλέβας; ὅθεν ἤρπασα τὸ τυχὸν πυροβόλον καὶ ἐπυροβόλησα ἀσκόπως ἐπὶ τοῦ παραθύρου, καὶ ἰδοὺ ἐξῴθεν χάλαζα σφαιρῶν κατὰ τῆς αὐθαδείας μου ταύτης. Ἐκ τούτου συνειδὼς τὸν μέγιστον κίνδυνον τῆς οἰκογενείας ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ ἐξέβαλον ταύτην μετὰ τοῦ ἠθικῶς πάσχοντος πατρός μου διὰ τῆς ὀπισθίας θύρας ἀσφαλίτας αὐτὴν εἰς τὴν παρακειμένην γειτονικὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Παν. Σ. Ροῦβελη. Μείνας δὲ μόνος μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ μου Δημητρίου καὶ τῆς δεκαετοῦς ὄρφανῆς ἀνεψιᾶς μου Ἀθηνᾶς, ἥτις μὴ θελήσασα ν' ἀκολουθήσῃ τοῦ; λοιποῦ εἰς τὴν ἐξοδὸν ἐπρονόησεν, ὅπως κρυβῆ ἐντὸς σάθρου κιβωτίου, κατῆλθον εἰς τὸ κατώγειον μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ καὶ ἐπυροβολήσαμεν ἀνεπιτυχῶς κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς αὐλαίας ἐπιτεθέντων, καὶ τοῦ ὄπλου ἀχρήστου καταστάντες, ἐπειδὴ πρὸ πολλοῦ ἦσαν ἀπεριποίητα ἔλαβον ἕτερον ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐράνη ὅμοιον τῷ πρώτῳ. Ἐλαβον τέλος τὸ κυνηγετικὸν δίκανον ἀλλὰ καὶ τοῦτο δυστροπεῖ εἰς τὴν ἐκπυροσκόπησίν. Οἱ λησταὶ τότε θεωροῦντες ἑαυτοὺς ἀσφαλεῖς ἔσωθεν ὅσον καὶ ἐξῴθεν, μὴ δυνηθέντες ἵνα διαρρήξωσιν ἀποχρώντως τὴν αὐλαίαν,